

ket fra fortsat at kunne træffe Foranstaltninger til Børnebespisning, Prisen sættelse for Mælk o. s. v. Efter at have modtaget disse forskellige Besvarelser og afvejede deres forskellige Bemærkninger med hinanden og prøvet hele Stillingen, har Indenrigsministeriet udarbejdet det Lovforslag, som her foreligger. Med Hensyn til den kommunale Dyrtidslovgivning følger det den af Sogneraadsforeningerne anbefalede Vej, saaledes at den kommunale Dyrtidslovgivning bortfalder, og at dermed ogsaa den kommunale Adgang til at paaligne særlig Dyrtidsskat ophører. Dette sidste kan ske af to Grunde: for det første, fordi de Beløb, der nu fremtidig bliver Tale om til særlige Dyrtidsforanstaltninger, er smaa, og for det andet, fordi Revisionen af de forskellige Skattelove for København og for de andre Kommuner har givet et Grundlag, som giver dem Mulighed for at tilvejebringe de Midler, de har Anvendelse for. Med Henblik paa, hvad Københavns Kommune har anbefalet, har man taget Hensyn til Bemærkningen om, at Kommunerne skulde kunne opretholde Børnebespisningen og Prisen sættelsen, og Lovforslaget gaar i den Henseende ud paa at sætte Kommunerne i Stand til med et Statstilskud af indtil 1 Kr. pr. Indbygger for Tidsrummet indtil 31. Oktober 1920 at yde Hjælp til Hjælpekasserne. Statsrefusionen bliver Halvparten, saaledes at det Beløb, som uden Samtykke af Indenrigsministeren kan gives, højst kan andrage 2 Kr. pr. Indbygger. Hvad Kommunerne yderligere med Samtykke maatte yde, maa afholdes uden Statsrefusion og altsaa paa Grundlag af den almindelige Skatteudskrivning. Ogsaa hvad Kommunerne maatte afholde til de af mig nævnte særlige Foranstaltninger maa afholdes uden Statsrefusion og paa den almindelige Skatteudskrivning.

Jeg vil antage, at man i dette høje Ting som i det andet Ting vil billige, at den almindelige Dyrtidslovgivning nu bortfalder, og at dermed ogsaa Dyrtidsskatte-loven bortfalder. Det har jo ingenlunde været nogen for Skatteyderne særlig behagelig Ordning, at der udover den almindelige Skat senere vilde blive præsenteret dem en Dyrtidsskattebillet, hvis Beløb de ikke paa Forhaand kunde kende og lægge deres Budget til Rette efter. Nu vil altsaa i den kommende Tid Skatteforholdene for Indbyggerne baade med Hensyn til Stats- og Kommuneskatter komme ind i normale Forhold med Hensyn til Formen.

Yderligere indeholder Forslaget Bestemmelser vedrørende de statlige Dyrtidsforanstaltninger, dog saaledes, at Spørgsmaalet om Statens Tilskud til Mælken bortfalder. Jeg bør bemærke, at ogsaa Spørgsmaalet om de kommunale Rabatmærker til Flæsket falder bort. Tilbage bliver kun Fastsættelse af Prisen paa Rugbrød og Sukker. For Rugbrødet's Vedkommende foreslaas det at bevare endnu i et Kvartal den nuværende Pris, idet man inden Udgangen af Kvartalet maa fastsætte for det følgende Kvartal, hvilken Rugbrødspris man finder tjenlig.

For Sukkerets Vedkommende foreslaas det at gennemføre den Plan, som allerede ved Dyrtidslovens oprindelige Fastsættelse blev fastslaaet, hvor Prisen nemlig fastsattes til 48 Øre, med den Bemærkning, at man mente, at den fra 1. April burde forhøjes til 58 Øre pr. kg Husholdningssukker af Fabrik. Det foreslaas nu gennemført efter Planen. Planen gik nu i øvrigt ud paa, som ærede Medlemmer vil erindre, at Industrisukkeret skulde betales med 140 Øre. Man tænkte sig under Forhandlingerne den Gang, at der var en Mulighed for, at en saadan Pris ikke kunde opretholdes, fordi den ikke vilde svare til Verdensmarkedets Pris. Det viser sig nu, at Sukkerprisen i Slutningen af dette Sukkeraar tværtimod er stærkt stigende. Den har ligget saaledes, at Staten for det Sukker, den i Henhold til Aftale med Rigsdagen har solgt, har kunnet opnaa en betydelig højere Pris, omkring 2 Kr., ja endog derover. Under Hensyn hertil anser man det for rigtigt, at Prisen for Industrisukker forhøjes til 160 Øre, den vil dog være lavere end Prisen for det, der kunde tilføres udefra, hvis Indførsel fandt Sted. Sukkerordningen for hele dette Aar vil med de Priser, der saaledes er fastsatte, og med den Eksport, der har fundet Sted, give et meget betydeligt Overskud og derfor kunne medvirke til Dækning af Udgiften ved Nedsættelsen af Rugbrødsprisen. Prisen for Husholdningssukker ligger jo ganske overordentlig lavt, langt under Verdensmarkedets Pris og repræsenterer derfor en betydelig Fordel for de danske Forbrugere. Med Hensyn til at sætte 58 Øre pr. kg for Husholdningssukkeret af Fabrik har jeg ment det rigtigt at følge Planen og foreslaa dette ogsaa under Hensyn til Ordningen for næste Aar. Jeg udbeder mig Tingets Opmærksomhed for nogle Bemærkninger om denne kommende Ordning.

Som det vil være ærede Medlemmer